

ת"פ 50531/08/15 - מדינת ישראל נגד יונתן אלקובי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50531-08-15 מדינת ישראל נ' אלקובי
תיק חיצוני: 75636/2014

בפני	כבוד השופט עידו דרואן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד אקרמן
נאשם	יונתן אלקובי
	ע"י ב"כ עו"ד לונדון

החלטה

במסגרת הסדר טיעון דיוני הודה הנאשם ביום 10.1.16 בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לפי המוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, ובפני תסקיר מיום 6.6.16 וכן חוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות.

המעשה:

האירוע בגינו הורשע הנאשם ארע ב-16.2.14 לאחר חצות במועדון בתל-אביב, בו חגג הנפגע מר בר לאור את יום הולדתו:

הנאשם הגיע למקום עם חבר, שביקש להופיע במועדון כנגן אך סורב. בין הנאשם לבין הנפגע התפתח דין ודברים, הנפגע אמר לנאשם ש"אם הוא רוצה לחפש צרות, אז זה לא המקום" ובתגובה אחז הנאשם בחפץ כלשהו שמצא במקום ובאמצעותו גרם לנפגע חתך שטחי באפו ונטייה קלה של האף לימין (תע/1).

חבריו של הנפגע ניסו לתקוף את הנאשם, הנאשם השליך לעברם כוס, והאירוע הסתיים כשבעל המקום ואחר חצצו בין הניצים והכניסו את הנאשם לחדר אחר עד להגעת המשטרה.

הנאשם, מפי סניגורו המלומד, עתר לביטול ההרשעה:

הנאשם מתמחה כיום בראיית חשבון, לאחר שסיים לימודיו בנובמבר 2015 (תעודות לימודים ואישור התמחות מטעם מועצת רואי החשבון התקבלו לתיק ביום 19.6.16). שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה, וטיב העבירה מאפשר

זאת. לטענת ההגנה, הרשעה עלולה להכשיל - ברמה גבוהה של ודאות - את אפשרות הנאשם להסמכה כרואה חשבון ואת יכולתו להתמיד ולהתקדם במסלול הקריירה בו בחר.

התביעה מצידה מדגישה את חומרת הפגיעה בנפגע, את היות האירוע חלק מתופעת האלימות במועדונים המחייבת תגובה תקיפה, ואת היותו של שיקול השיקום רק אחד מבין השיקולים, הן לעצם קיומה של ההרשעה והן לעונש. לכן עותרת התביעה להותיר ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בכליאה.

נתוני הנאשם ותסקיר שירות המבחן:

1. הנאשם יליד 1988, כבן 28 כיום, נטול עבר פלילי, מתגורר בבית אמו ועובד כמתמחה במשרד לראיית חשבון. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ותומכת. אביו נפטר לפני כחצי שנה.
2. הנאשם סיים לימודיו בתעודת בגרות, ושרת בצנחנים שירות צבאי מלא במהלכו זכה לתעודת הצטיינות ולהערכה רבה (תעודות, נע/1). במהלך שנות לימודיו עבד הנאשם כ"בל בוי" במלון וזכה אף שם להערכה רבה (מכתב, נע/1).
3. ככלל, מצא שירות המבחן כי מדובר בצעיר נבון, בעל יכולות גבוהות, שבולטת יכולתו לחוש אמפתיה לזולת. לנאשם מערכת ערכים ותפיסות נורמטיבית וחיונית ואין סימנים לדפוסי התנהגות אלימים או לא-תואמים. הנאשם מסר שאינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים ושרק לעתים רחוקות הוא צורך אלכוהול, ודבריו נראו אמנים לשירות. התרשמותו של שירות המבחן עולה בקנה אחד עם התנהלות חייו של הנאשם - חיים של יצרנות, תרומה ושאיפה להתקדמות ולהישגיות, שזכו להערכת מפקדיו ומעסיקיו, והובילו אותו אל סף של קריירה מקצועית מבטיחה.
4. באשר למעשה עצמו: המעשה בוצע תחת השפעת אלכוהול, והנאשם נטל אחריות וביטא בושה וצער בגין התנהגותו ותוצאותיה. שירות המבחן התרשם מכנות החרטה והאמפתיה כלפי הנפגע, וסובר כי ההליך המשפטי היווה כשלעצמו חוויה מרתיעה ומטלטלת עבור הנאשם.
5. לסיכום מציין השירות כי מדובר באירוע חריג בחיי הנאשם, שאינו מאפיין את קווי אישיותו, תפיסותיו והתנהגותו. הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית והסיכון להישנות אלימות מצדו הוא נמוך. השירות מצביע על הפגיעה הצפויה בתעסוקה ובקריירה של הנאשם, וממליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולחייבו בביצוע 180 שעות של"צ.

דין ומסקנות:

1. בקשת ההגנה תיבחן לפי ההלכה המבוררת שנקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997) ושאושרה שוב ושוב.
2. עניינו במעשה שעל-אף פגיעתו באינטרסים המוגנים של שלום הגוף והבריאות וכיבוד האוטונומיה של הנפגע, איננו מהחמורים מסוגו: הנאשם אחז רגעית בחפץ כלשהו, שטיבו אינו בהכרח פוגעני, וגרם לנזק קל-יחסית שאין

כל ראייה לכך שהיה מתמיד - לפי תע/1 לא נזקק הנפגע לטיפול פרט למעקב ומשככי כאבים. ואכן, בנסיבות קרובות של תקיפה רגעית שגרמה לפגיעה או לחבלה שאינן מתמידות או חמורות נמצא כי אינטרס הציבור יכול לסבול את ביטולה של הרשעה (וראו למשל ת"פ 65539-12-14 מ.י. נ' בכר (2016), ת"פ 9015-06-14 מ.י. נ' חאג' יחיא (2016), ת"פ 42844-06-13 מ.י. נ' מורן (2015), ובמיוחד ת"פ 16036-08-14 מ.י. נ' פרג' (2015) בו נגרם נזק דומה).

3. במקרה דנן נמצא הנאשם בעיצומו של מאמץ אקדמי ותעסוקתי לקראת קריירה כרואה חשבון, ואין ספק כי הרשעה תביא בסבירות גבוהה לפגיעה עד-איון בסיכויי להגשים קריירה זו. לאלו יש להוסיף את ממצאיו ומסקנתו של שירות המבחן, שנסקרו בהרחבה לעיל.

4. בנסיבות המקרה ובנסיבות הנאשם, יש הצדקה לחרוג מהכלל המחייב הרשעתו של מי שהוכחה אשמתו. ראוי אפוא לבטל את הרשעת הנאשם, מה-גם שלא יצא פטור בלא-כלום - הנאשם יחויב בביצוע שעות של"צ ובפיצוי הנפגע בסכום ממשי שיש בו כדי לבטא את ההכרה בפגיעה בגופו ובכבודו.

סוף-דבר:

א. הרשעת הנאשם מבוטלת, אף שנקבעה אחריותו למעשה;

ב. אני מחייב את הנאשם בביצוע 180 שעות של"צ בעמותת "לשובע" בתל-אביב, לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשם מזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן או הממונים במקום השל"צ יוביל להשבת התיק לבית המשפט, להרשעתו ולענישתו;

ג. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים בסך ₪ 4,000 לנפגע מר בר לאור (עד תביעה 3 בכתב האישום). סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.16, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע 16.2.14 ועד למועד התשלום המלא בפועל, ויועבר למתלונן;

הוראות נלוות:

א. עותקי ההחלטה יועברו לשירות המבחן, שידווח לבית המשפט על סיום ביצוע של"צ, וכן לידיעת הממונה על עבודות השירות;

ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. התביעה תעביר בהקדם טופס פרטי מתלונן למזכירות;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, במעמד הצדדים.